

[Erik A. Jensen.]

5 mill. kr., og pr. 1. januar næste år 3,6 mill. kr. eller samlet efter de i udvalget opgivne summer 8,2 mill. kr. Det er mange penge, og det er navnlig mange penge at udrede til porto. Det må utvivlsomt medføre, at endnu flere småblade må se deres undergang i møde, fordi de ikke har mulighed for at lægge denne vældige byrde over på læserne og abonnenterne. Jeg ser her helt bort fra de store dagblade, som sikkert godt kunne beskattes anderledes gennem en væggtold på avispapir til annoncer og reklamer og ad denne vej bringe flere penge hjem til staten. Betrædte man den vej, var der mulighed for at hjælpe småbladene, som virkelig har et kulturelt mål og sigte. Dette har mit parti i øvrigt tidligere gjort sig til talsmand for, men uden at man har taget hensyn hertil.

Der kunne anføres flere grunde for, at mit parti ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, men jeg skal lade dette være nok. Blot vil jeg gerne have lov til at mene, at dette lovforslag stemmer lidet med den højtærede statsministers henstilling til alle sider i vort samfund om at vise mådehold; det stemmer lidet med den nu gennemførte helhedsløsning, som bl. a. indeholder pris- og avancementstop. Staten går efter det foreliggende lovforslag ikke i spidsen i et forsøg på at holde priser og avancer nede, og da samtidig post- og telegrafvæsenet giver et overskud, godt nok ikke så stort som tidligere, men dog et overskud, finder vi det alene ud fra denne begrundelse mindre heldigt at komme med et forslag om takstændringer allerede nu.

Omsforliget kan jo også udmærket anvendes i argumentationen for, at post- og telegrafvæsenet kører, som det kører i øjeblikket, på faldende overskud, fordi visse ting, som væsenet har måttet anskaffe for ganske simpelt at kunne holde driften i gang, er belagt med oms og denne oms naturligvis må nedbringe det overskud, der tidligere har været. Det stemmer også meget dårligt med den formålsparagraf, som jeg ved første behandling citerede, og som er udtryk for, at det tidligere var hensigten at skaffe staten en indtægt, når post- og telegrafvæsenet var statsinstitutioner, men at det nu alene var formålet at gøre de

samme etater til befolkningsgoder, altså ikke til indtægtskilder. Det foreliggende lovforslag synes nok så meget at tilgodese en slags beskatning af erhverv og befolkning, som det synes at betragte postvæsenet som et samfundsgode. Dette vil vi ikke medvirke til.

Jeg har to gange tidligere under debatten om ændringer i postloven nævnt et stort ønske, som den højtærede minister imidlertid aldrig har givet mig svar på. Ud fra sentensen alle gode gange tre drister jeg mig til atter at opfordre til, at man nu kommer i gang med at demokratisere de samarbejdsudvalg, som er i gang inden for statens område, demokratisere dem i retning af bedriftsråd med virkeligt indseende med hele driften med deraf følgende medbestemmelsesret og medansvar over for den etat, som man er ansat i. Jeg tror fuldt og fast på, at der ad disse veje er muligheder for i fuld forståelse med personalet at finde frem til den mest rigtige form for driften. Jeg er også ganske sikker på, at dersom det ad åre er absolut nødvendigt at foretage en radikal omlægning af driften, er det for alle parter bedst at have et godt personale med sig fremfor at have det imod. Har man ikke sikret sig personalets medvirken, vil en nødvendig ændring af bestående forhold blive betragtet som et ensidigt rettet angreb på rettigheder, man mener at have, og dermed afstedkomme uro på en ellers god arbejdsplads. Endelig er der grund til at anføre, at statens område er frit for aktionærer, der blot venter på at få udbetalt bonus og dividender, så alene derfor er der grund til at søge råd og medarbejderskab hos personalet, der står parat til et godt samarbejde. Hvis der samtidig i dette at demokratisere samarbejdsudvalgene skulle ligge ganske særlige muligheder for en slags helhedsløsning for post- og telegrafvæsenets mange problemer, tror jeg, det gælder om at komme i gang hurtigst muligt.

Det var imidlertid et lille sidespring, som jeg dog tror indebærer store muligheder, og som jeg derfor ikke har undladt at nævne.

Selv med risiko for mistanke for forbrødring med oppositionen i denne sal skal jeg sluttelig gøre opmærksom på, at mit parti ikke kan medvirke til lovforslagets gennem-